

ע"פ 5352/24 - אלכסנדר איזמאילוב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5352/24

לפני:

כבוד ממלא מקום הנשיא עוזי פוגלמן

אלכסנדר איזמאילוב

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים

בחיפה (כב' השופטת ס' גץ-אופיר) בח"נ

67257-03-23 ובשני הליכים נוספים מיום

4.6.2024

בשם המערער:

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת ס' גץ-אופיר) בח"נ 67257-03-23 ובשני הליכים נוספים מיום 4.6.2024 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. הערעור שלפני נוגע לשלושה הליכים שבמסגרתם ביקש המערער להישפט על דו"חות חנייה שקיבל בין השנים 2022-2023 (יוער, כי המערער הגיש בקשות נוספות להישפט על דו"חות חנייה אחרים שקיבל, וכי הליכים דומים מתנהלים בעניינו גם כן בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה; ראו ע"פ 2374/24 איזמאילוב נ' מדינת ישראל (18.4.2024) (להלן: עניין איזמאילוב)). במסגרת הליכים אלה הגיש המערער בקשות לביטול כתבי האישום, שהוגשו בהמשך לבקשתו להישפט, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, שבמסגרתן טען, בעיקרם של דברים, כי בשים לב לפגמים שנפלו בדו"חות החנייה שניתנו לו, וכן להתנהלותה של המשיבה בהליכים בעניינו, קמה לו הגנה מן הצדק שמצדיקה את ביטול כתבי האישום ודו"חות החנייה נושא הערעור. בשניים מבין שלושת ההליכים נושא הערעור, נקבע כי בשים לב לעמדת המשיבה - שלפיה יש לקיים דיון בטענותיו של המערער לאחר הקראת כתב האישום בעניינו, וכי בנסיבות המקרה אין מקום לביטול כתבי האישום - ההליכים ייקבעו לדיון הקראה שבמסגרתו יעלה המערער את טענותיו בהקשר זה (להלן: ההחלטות בעניין ביטול כתבי האישום).

2. ביום 22.5.2024 התקיים דיון הוכחות באחד מן ההליכים, שבמסגרתו טען המערער כי משהמשיבה לא העבירה לידיה את חומר הראיות, יש לדחות את מועד הדיון תוך חיובה של האחרונה בהוצאות

ולחלופין לבטל את כתב האישום בעניינו. בהמשך לכך, קבע המותב כי הגם שהמערער הגיש בקשות שונות במסגרת ההליך, לא צוינה טענה זו לעניין חומר הראיות, וכי הדבר הוביל לבזבוז זמן שיפוטי יקר באופן שמצדיק לשקול בחיוב פסיקת הוצאות לחובתו של האחרון. בצד האמור, נקבע כי דיון ההוכחות יידחה למועד אחר, וכי לפני משורת הדין לא ייפסקו הוצאות לחובתו של המערער (להלן: ההחלטה מיום 22.5.2024).

3. ביום 2.6.2024 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב שבמסגרתה טען, בעיקרם של דברים, כי התנהלותו של המותב בהליכים נושא הערעור, בצירוף התנהלותו בהליכים נוספים בעניינו של המערער שנידונו אף הם לפניו, מקימות חשש ממשי למשוא פנים שמצדיק את פסילתו. בתוך כך נטען, כי ההחלטות בעניין ביטול כתבי האישום, שבמסגרתן כנטען נדחו בקשותיו כאמור, מלמדות על נעילת דעתו של המותב בעניינו של המערער, ועל העדפתו את גרסתה של המשיבה בנוגע לדו"חות החנייה נושא הערעור. עוד טען המערער, כי במסגרת ההחלטה מיום 22.5.2024 הביע המותב את עמדתו השלילית כלפיו, הגם שבקשתו של האחרון לדחיית מועד דיון ההוכחות הוגשה, כנטען, משהמשיבה לא העבירה לידיו את חומרי החקירה. לבסוף, המערער טען כי במסגרת ההליכים בעניינו דחה המותב בקשות שהגיש המערער משאלו נוסחו בשפה משתלחת והורה לו להגישן בשנית, וכי אף בהחלטות אלו יש כדי להקים עילת פסלות.

4. ביום 4.6.2024 דחה המותב את בקשת הפסלות וקבע, בעיקרם של דברים, כי בנסיבות המקרה לא מתקיים חשש ממשי למשוא פנים שיצדיק את פסילתו. המותב קבע, בין היתר, כי עיקר טענותיו של המערער, ובהן הטענות שמכוונות להחלטות בעניין ביטול כתבי האישום, הן טענות ערעוריות באופיין ומשכך יש לבררן במסגרת הליך ערעורי מתאים בסיומם של ההליכים; וכי ממילא אין בחוסר שביעות רצונו של המערער מהחלטות שניתנו בעניינו כדי להקים עילת פסלות. בנוסף, נקבע כי ההחלטות להורות למערער להגיש חלק מן הבקשות פעם נוספת משאלו נוסחו בשפה משתלחת, אף הן אינן מקימות עילה להעברת הדיון לפני מותב אחר, וכי לאחר שהאחרון הגיש בקשה נוספת בשפה שאינה משתלחת, הבקשה נידונה וניתנה בה החלטה. לבסוף, צוין כי "במקרה דנן, לא די [שהמערער - ע' פ'] עתר לפסילתי כמו גם לפסילת שני שופטים נוספים המכהנים בבית המשפט לעניינים מקומיים, הוא דורש את העברת הדיון בענייניו למחוז אחר, דבר שאינו מתקבל על הדעת, ואינו בתחום סמכותי" (שם, בעמ' 4).

5. מכאן הערעור שלפניי שבמסגרתו חוזר המערער על טענותיו בבקשת הפסלות נושא ההליך. בתוך כך נטען, בעיקרם של דברים, כי החלטות המותב בעניין ביטול כתבי האישום וההחלטה מיום 22.5.2024, בצירוף התנהלותו בהליכים נושא הערעור וכן בהליכים נוספים בעניינו של המערער, מלמדות על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליכים ומקימות עילה להעברת הדיון לפני מותב אחר. בנוסף, המערער טוען כי בהחלטה נושא הערעור נפלו שגיאות עובדתיות ומשפטיות שאף

הן מקימות עילה לפסילתו של המותב. לבסוף, במסגרת הערעור ביקש המערער כי ההליכים בעניינו יועברו לבית משפט לעניינים מקומיים במחוז צפון.

6. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, באתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. בהתאם לסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, אמת המידה בבחינת קיומה של עילה לפסילת המותב היושב בדין היא קיומן של נסיבות שיוצרות חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב בניהול ההליך (ע"פ 4365/24 אבו סבית נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.5.2024); ע"פ 4180/24 דביר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (28.5.2024)). איני סבור כי נסיבות כאמור מתקיימות במקרה שלפניי. טענותיו של המערער מכוונות בעיקרן להחלטות המותב בעניין ביטול כתבי האישום, וכן להחלטות מיום 22.5.2024. ואולם, עסקינן בהחלטות שיפוטיות שאין בהן, כשלעצמן, כדי להקים עילת פסלות, ואף איני סבור כי הן מלמדות על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים במקרה דנן או על נעילת דעתו של המותב ביחס למערער (ע"פ 3946/24 אלפסי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.5.2024); ע"פ 278/24 אלפסי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.1.2024); ע"פ 8431/23 אבוחרה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.11.2023)). בנוסף, טענותיו של המערער בעניין שגיאות עובדתיות ומשפטיות שנפלו בניהול ההליכים בעניינו, וכן בהחלטה נושא הערעור, הן טענות ערעוריות מובהקות שכידוע אין בהן כדי להקים עילה לפסילתו של המותב (ע"פ 2054/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (19.3.2024); ע"פ 7973/23 אמר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (16.11.2023)). לבסוף, יוער - כפי שנקבע בערעור פסלות קודם שהגיש המערער - כי הליך פסלות אינו האכסניה המתאימה לבקשה להעברת מקום הדיון בהליך (עניין איזמאילוב, פסקה 5).

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, ד' אב
תשפ"ד (08 אוגוסט
2024).

עוזי פוגלמן
ממלא מקום הנשיא